

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudkyní Mgr. Pavlou Peltrámovou ve věci

žalobkyně: **M** [redacted] **s.r.o., IČO** [redacted]
sídlem [redacted]
zastoupená advokátem JUDr. Richardem Číčkem
Milady Horákové 533/28, 170 00 Praha 7

proti
žalovaným: 1. **I** [redacted] **K** [redacted], narozený dne [redacted]
bytem [redacted]
2. **S** [redacted] **K** [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
3. **S** [redacted] **M** [redacted], narozen dne [redacted]
bytem [redacted]
4. **V** [redacted] **M** [redacted], narozená dne [redacted]
bytem [redacted]
všichni zastoupeni advokátem JUDr. Jiřím Konečným
sídlem Jugoslávská 481/12, 120 00 Praha 2 - Vinohrady,

o zaplacení 515 241 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaní jsou povinni společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 515.241 Kč, dále jsou žalovaní 1) a 2) povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 515.241 Kč od 1. 6. 2017 do 10. 6. 2017 a dále jsou žalovaní 1), 2) a 3) povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 515.241 Kč od 11. 6. 2017 do 27. 7. 2017 a dále jsou všichni žalovaní povinni

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kuceková.

zaplatit žalobci společně a nerozdílně úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 515.241 Kč od 28. 7. 2017 do zaplacení, to vše do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

- II. Žaloba v části, ve které se žalobce domáhal, aby žalovaní 1) a 2) byli povinni zaplatit žalobci společně a nerozdílně úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 515.241 Kč od 30. 7. 2016 do 31. 5. 2017, a dále aby žalovaný 3) byl povinen zaplatit žalobci úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 515.241 Kč od 30. 7. 2016 do 10. 6. 2017, a dále aby žalovaná 4) byla povinna zaplatit žalobci úroky z prodlení ve výši 8,05 % ročně z částky 515.241 Kč od 30. 7. 2016 do 27. 7. 2017, se zamítá.
- III. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce podal ke zdejšímu soudu dne 1. 8. 2016 žalobu, kterou se domáhal, aby bylo uloženo žalovaným společně a nerozdílně zaplatit žalobci částku 515 241 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku a nahradit náklady řízení. Žalobce uvedl, že u Krajského soudu v Praze je pod sp. zn. KSPH 65 INS [REDAKCE]/2014 vedeno insolvenční řízení ve věci dlužníka O [REDAKCE] s.r.o., IČO [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], dále jen „Společnost“. Dne 7. 4. 2016 byla v insolvenčním rejstříku publikována konečná zpráva insolvenčního správce Společnosti, ze které je zřejmé, že jediný výtěžek z insolvenčního řízení představuje zpeněžení movitého majetku za částku 12 000 Kč, přičemž pohledávky insolvenčního správce z titulu jeho odměny a nákladů představují částku 52 506 Kč, kterou insolvenční správce žádá uhradit z prostředků státu. Vyhláška konečné zprávy byla soudem publikována v insolvenčním rejstříku dne 4. 7. 2016. Insolvenční správce Společnosti v konečné zprávě dále navrhuje, aby soud po schválení této zprávy zrušil konkurz Společnosti pro nedostatek majetku. Dále žalobce tvrdil, že je přihlášeným věřitelem do insolvenčního řízení se svojí pohledávkou ve výši 515 241 Kč, která vznikla na základě zaplacené zálohy podle zálohové faktury dlužníka č. FZV 12138 ze dne 14. 11. 2012 na dodávku oken včetně jejich montáže pro stavbu na adrese [REDAKCE], jež byla Společností vystavena na základě jí akceptované objednávky č. 99121221 ze dne 12. 11. 2012. Společnost, ač obdržela od žalobce celou zálohu ve výši 482 213 Kč na dodávku oken a jejich montáž dle akceptované objednávky, nedodala žalobci žádné plnění a přijatou zálohu, která se nikdy nestala majetkem dlužníka, žalobci nevrátila a použila ji v rozporu s akceptovanou objednávkou. Z dosavadních výsledků insolvenčního a konečné zprávy je zřejmé, že insolvenčnímu věřiteli vznikla škoda nebo jiná újma porušením povinnosti podat insolvenční návrh ze strany statutárních zástupců Společnosti. Dále dodal, že z výslovného prohlášení Společnosti o jejích závazcích učiněného v insolvenčním řízení Společnost uvedla, že byla v úpadku a z tohoto prohlášení se podává, že Společnost byla v úpadku ve formě platební neschopnosti ještě před tím, než žalobci akceptovala objednávku a před tím, než si od žalobce nechala zaplatit zálohu na objednávku v částce 482 213 Kč. Tyto skutečnosti pak vyplývají ze seznamu závazků publikovaného Společností v insolvenčním rejstříku. Žalobce má za to, že ze seznamu splatných závazků Společnosti je zřejmé, že vůči patnácti věřitelům měla Společnost splatné pohledávky před akceptací objednávky a před přijetím zálohy v částce 482 213 Kč podle objednávky, kterou Společnost ani z části vůči žalobci nesplnila. Žalobcem přihlášená pohledávka do insolvenčního řízení Společnosti byla při přezkumném jednání zjištěna v plném rozsahu co do částky 515 241 Kč. Ze seznamu závazku zpracovaného a předloženého dlužníkem insolvenčnímu soudu se podává, že Společnost měla před tím, než akceptovala objednávku a vystavila zálohovou

fakturu žalobci na částku 482 213 Kč celkem patnáct věřitelů s pohledávkami více jak tři měsíce po splatnosti, které Společnost neuhradila. Výše splatných závazků Společnosti představovala částku minimálně 514 613,78 Kč a při započítání závazku Společnosti vůči UniCredit Bank Czech Republic a Slovakia, a.s. ve výši 1 375 770 Kč, který Společnost dlužila průběžně, se jedná o splatné závazky Společnosti ve výši 1 890 383,78 Kč. Společnost se tak prokazatelně ještě před tím, než akceptovala objednávku a přijala od žalobce zálohu, nacházela v úpadku ve formě platební neschopnosti a bylo její povinností podat u soudu insolvenční návrh. Tuto povinnost měla tedy Společnost a její statutární zástupci, žalovaní. Tím, že žalovaní tuto svou povinnost nesplnili, porušili zákonnou povinnost podat insolvenční návrh za situace, kdy Společnost byla v úpadku ve formě platební neschopnosti a i v takovéto situaci, o které nevěděl žalobce, si nechali od žalobce zaplatit zálohovou fakturu v částce 482 213 Kč. Tuto pak použili neznámým způsobem, aniž by Společnost dodala žalobci jakékoliv plnění podle akceptované objednávky. Vzhledem k tomu, že přihlášená pohledávka žalobcem k uspokojení byla v insolvenčním řízení zjištěna v plném rozsahu, tj. v částce 515 241 Kč a z publikované konečné zprávy se podává, že žalobce ani jiný přihlášený věřitel nebude uspokojen ani z části, představuje tato částka škodu nebo jinou újmu žalobce celá částka 515 241 Kč. Uvedenou částku pak žalobce požaduje po žalovaných společně a nerozdílně jakožto po statutárních zástupcích Společnosti.

2. Žalovaní 1), 2), 3) se k žalobě písemně vyjádřili. Žalovanému 1) a 3) byla žaloba doručena dne 30. 5. 2017, žalované 2) byla doručena dne 9. 6. 2017 s tím, že žalovaní se k žalobě písemně vyjádřili tak, že nárok v žalobě uplatněný neuznali ani z části s tím, že není pravdou, že by porušili povinnost podat na Společnost insolvenční návrh. Uvedli, že v roce 2012, kdy Společnost přijala od žalobce zálohu na dodávku oken, která nebyla realizována, již Společnost skutečně měla dluhy včetně dluhů po splatnosti, avšak průběžně jejich úhradu zajišťovala mj. z menších realizovaných zakázek a z kontokorentního financování banky, společností UniCredit Bank Czech Republic a Slovakia, a.s. a nebyla v úpadku. Dále uvedli, že klíčovým v tomto směru byla zakázka, kterou Společnost sjednala s objednatelem I. [redacted] s.r.o., IČO [redacted], na velkou dodávku oken pro věznici Bělušice. Smlouva o dílo s [redacted] s.r.o. byla uzavřena na cenu díla přesahující 6 000 000 Kč bez DPH a byla uzavřena v říjnu 2012. Tato zakázka měla poskytnout Společnosti dostatečný výnos pro překonání obtíží z předcházejících let, přičemž příjmy z ní měly být realizovány na konci roku 2012 a především v roce 2013. Navíc jednatel IBS-CZECH Group s.r.o. přislíbil Společnosti po realizování zakázky pro věznici Bělušice pokračování podstatně větší zakázkou pro věznici Příbram v objemu asi 17 000 000 Kč. Po realizování prvních tří částí zakázky vystavila Společnost pro IBS-CZECH Group s.r.o. faktury na částku celkem 1 045 383 Kč splatné v prosinci 2012 a v lednu 2013, které však byly uhrazeny jen z minimální části, v rozsahu téměř 900 000 Kč uhrazeny nebyly. Přislíbená zakázka pro věznici Příbram samozřejmě také realizována již nebyla. Společnost, protože šlo o státní zakázku, spoléhala nadále na ujištění ze strany IBS-CZECH Group s.r.o., že jde jen o zpoždění na straně generálního dodavatele. Přesto však ani v průběhu jara 2013 k úhradě ze strany IBS-CZECH Group s.r.o. nedošlo, stala se situace pro Společnost kritickou. Společnost se pokoušela dluhy vymáhat prostřednictvím České správy dluhů s.r.o., avšak bez výsledku. Společnost pak 6. 6. 2013 od plnění zbytku zakázky odstoupila, vyúčtovala společnosti IBS-CZECH Group s.r.o. smluvní pokutu za prodlení s úhradou faktur a zpětně doúčtovala původně přiznanou objemovou slevu. Přesto v dané době trvaly a už nikdy nebyly uhrazeny pohledávky za IBS-CZECH Group s.r.o. v částce 1 307 832 Kč. Společnost v té době bohužel již neměla s ohledem na nutnost hradit běžný provoz prakticky žádné prostředky. Protože bylo zřejmé, že IBS-CZECH Group s.r.o. své závazky vůči Společnosti neuhradí, podala Společnost sama na sebe dne 8. 8. 2013 insolvenční návrh. Vzhledem k tomu, že Společnost neměla bohužel k dispozici finanční prostředky na úhradu zálohy na

náklady na konkurs ve výši 50 000 Kč, bylo insolvenční řízení zastaveno pro neuhrazení zálohy. Pravomocně toto insolvenční řízení bylo zastaveno 3. 3. 2014 a již 28. 3. 2014 byl podán nový insolvenční návrh věřitelem J. G. a bylo tak zahájeno nové insolvenční řízení proti Společnosti. Navíc se Společnost dozvěděla, že bylo zahájeno trestní stíhání proti jednateři společnosti IBS-CZECH Group s.r.o. pro rozsáhlou trestnou činnost související s realizací předmětné rekonstrukce věznice Bělušice. Žalovaní rozporují, že by Společnost byla již v listopadu 2012 v úpadku, jak tvrdí žalobce. Do úpadku se dostala až prodlením společnosti IBS-CZECH Group s.r.o. s úhradami v roce 2013, přičemž bez zbytečného odkladu po té, co se úpadek stal zřejmým, podala Společnost na sebe insolvenční návrh. Protože pak ještě tentýž měsíc, kdy bylo insolvenční řízení dle návrhu Společnosti zastaveno, byl podán nový návrh, nedostali se žalovaní do prodlení s podáním insolvenčního návrhu. Žalovaní mají za to, že jsou dány okolnosti zprostředkující je odpovědnosti za škodu dle § 98 IZ, když tvrdí, že Společnost nebyla v úpadku v listopadu 2012, v té době Společnost fungovala, plnila své závazky a především sjednala pro ni zásadní zakázku se společností IBS-CZECH Group s.r.o. To bylo zajištěno především kontokorentním financováním ze strany UniCredit Bank Czech Republic a Slovakia, a.s., kdy úroky bance mohly být průběžně splaceny z výnosů průběžných menších zakázek, jako byla ta pro žalobce. I kdyby byl insolvenční návrh na Společnost podán v listopadu 2012 či krátce předtím či naopak v průběhu roku 2013 a po té, nemělo by to vliv na uspokojení pohledávky žalobce. Společnost totiž již na konci roku 2012 neměla majetek, kterého by se později zbavila či který by mohl být jinak použit k uspokojení pohledávek věřitelů a ani pohledávky, které by se později stali nedobytnými. Žalovaní tak mají za to, že škoda by vznikla i přesto, pokud by byl návrh podán dříve. Před přijetím objednávky a zálohy od žalobce měla Společnost sjednanou realizaci velké zakázky s IBS-CZECH Group s.r.o. na dodávku pro věznici Bělušice, která byla Společností realizována, ale nezaplacena. Čistý obrát Společnosti v roce 2012 dosáhl 8 702 871 Kč. Nedobytné pohledávky Společnosti byly v řádu jednotek či desítek tisíc korun. Pouze pohledávka za BETON Strančice s.r.o. splatná dne 10. 10. 2012 činila 101 480 Kč a pohledávka za Tompora s.r.o. splatná 27. 10. 2012 činila 115 495 Kč. Společnost se proto, stejně jako žalovaní, nemohla důvodně domnívat, že by její finanční situace mohla být náhle zhoršena razantním nárůstem nedobytných pohledávek a tedy druhotnou platební neschopností, která nastala na jaře 2013 z neuhrazení pohledávek IBS-CZECH Group s.r.o. Až jednání společnosti IBS-CZECH Group s.r.o., resp. jejího jednatele, Společnost doslova potopila. To však žalovaní nemohli rozumně očekávat, předvídat ani odvrátit. Dále žalovaní uvedli, že není pravdou, že by Společnost měla již v listopadu 2012 splatný dluh vůči UniCredit Bank Czech Republic a Slovakia, a.s. ve výši necelých 2 000 000 Kč, jednalo se o záporný stav kontokorentního účtu pro financování provozu Společnosti, nikoliv o splatný závazek a není pravdou, že by Společnost byla v listopadu 2012 v platební neschopnosti pro neplnění závazků po dobu tří měsíců po lhůtě splatnosti. Společnost do jara 2013 byla schopna takové závazky uhradit, popřípadě by bývala byla je schopna uhradit v případě, že by byla uhrazena její pohledávka u IBS-CZECH Group s.r.o., o níž v dané době dosud nebylo možné soudit, že je nedobytná. Žalovaní tedy nemohli usuzovat na úpadek Společnosti nejméně do června 2013. Dále pak doplnili, že žalobce nemůže požadovat vůči žalovaným náhradu nákladů soudního řízení, neboť nedoložil učinění výzvy dle § 142a o.s.ř.

3. Žalovaná 4) ke k návrhu písemně nevyjádřila, žaloba jí byla doručena dne 26. 7. 2017.
4. Z úplného výpisu z obchodního rejstříku společnosti O. s.r.o. soud zjistil, že žalovaní 1), 2), 3) a 4) byli zapsáni jakožto jednatele dne 3. 12. 2009 Společnosti s tím, že způsob jednání za Společnost byla upravena tak, že za Společnost jedná samostatně jednatel.

5. Z insolvenčního návrhu Společnosti (dlužníka) ze dne 7. 8. 2013 soud zjistil, že Společnost sama podala insolvenční návrh, kde mj. uvedla, že kritickým se pro Společnost stal rok 2012, kdy v důsledku extrémního nárůstu konkurence a propadu prodejních cen platových oken a dverí došlo k poklesu poptávek, což ve spojení se stálým vynakládáním provozních výdajů a tlakem na cenu vedlo k výrazným finančním ztrátám. Tato situace se nezlepšila ani v roce 2013, kdy Společnost zejména kvůli druhotné platební neschopnosti již nebyla schopna dokončit ani nasmlouvané zakázky a musela zcela zastavit výrobu, ukončit pracovní poměry se zaměstnanci, ukončit leasingové smlouvy na vozidla zaměstnanců a k úhradě svých trvajících závazků použít i svůj provozní kapitál. Dále uvedla, že v době podání návrhu eviduje velký počet peněžitých závazků vůči svým věřitelům, které jsou po dobu delší než třicet dnů po splatnosti a které již Společnost není schopna plnit dále. Uvedla, že ke dni 31. 7. 2013 se jedná dle účetnictví Společnosti o celkem 138 neuhrazených závazků v celkové výši 6 309 219 Kč, z toho již 137 splatných. Z toho Společnost eviduje celkem 82 neuhrazených závazků vůči věřitelům, které jsou splatné déle než tři měsíce. Reálná hodnota majetku Společnosti, nehledě na nevymožené pohledávky Společnosti vůči třetím osobám, je v řádu jednotek tisíc korun. Insolvenční řízení bylo usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 3. 3. 2014, č.j. KSPH 35 INS [REDACTED]/2013-A-18, zastaveno z důvodu nezaplacení zálohy na náklady insolvenčního řízení dlužníkem.
6. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 20. 7. 2014, č.j. KSPH 65 INS [REDACTED]/2014-A-16, soud zjistil, že tímto usnesením byl zjištěn úpadek dlužníka O [REDACTED] s.r.o., IČO [REDACTED], se sídlem S [REDACTED], insolvenčním správcem byl jmenován Mgr. Jakub Juřena a byl prohlášen konkurs na majetek tohoto dlužníka s tím, že konkurs bude projednáván jako nepatrný. Z protokolu o přezkumném jednání ve věci vedené u zdejšího soudu pod sp. zn. KSPH 65 INS [REDACTED]/2014 dne 13. 1. 2015 soud zjistil, že popřeny byly pouze pohledávky věřitele č. 13 P-13, věřitele č. 18 P-18, P-19, P-20. Ostatní pohledávky se považují za zjištěné tak, jak byly přihlášeny a nebyly popřeny. Ze seznamu závazků dlužníka vyhotoveného dne 6. 5. 2014 dlužníkem podepsaného žalovanou 2) soud zjistil, že byly dlužníkem sepsány všechny jeho závazky, které byly uvedeny v tabulce s tím, že dlužník nepopřel žádnou z pohledávek těchto závazků co do důvodu ani výše a prohlásil, že tento seznam je správný a úplný. Z tohoto seznamu pak soud zjistil, že dlužník byl ke dni 14. 11. 2012 ve čtrnácti případech po splatnosti delší jak tři měsíce. Z usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 1. 7. 2016, č.j. KSPH 65 INS [REDACTED]/2014-B-22, soud zjistil, že soud uvědomil účastníky o tom, že konečná zpráva a její oprava provedená insolvenčním správcem byla zveřejněna v insolvenčním rejstříku. Z konečné zprávy pak soud zjistil, že insolvenční správce navrhl soudu, aby konkurs po schválení konečné zprávy byl zrušen pro nedostatek majetku a současně byl insolvenční správce zproštěn funkce.
7. Ze smlouvy o dílo č. [REDACTED] uzavřené dne 26. 10. 2012 mezi dodavatelem společností O [REDACTED] s.r.o. a objednatelem IBS-CZECH Group s.r.o., soud zjistil, že předmětem díla je zhotovení a montáž plastových výrobků v souladu s cenovou nabídkou, kdy místem plnění je věznice Bělušice. Cena díla je celkem 6 073 361 Kč bez DPH, poskytnutá sleva v případě plnění veškerých nabídek ve výši 1 412 361 Kč, cena dodávky bez DPH je tedy 4 860 000 Kč. Doba plnění byla sjednána do 1. 3. 2013 v případě plnění vystavených zálohových plateb. Z faktury - daňového dokladu č. FV 120138 vystaveného dne 21. 11. 2012 soud zjistil, že společnost O [REDACTED] s.r.o. vystavila odběrateli IBS-CZECH Group s.r.o. fakturu na částku celkem 395 517 Kč se splatností 1. 12. 2012. Z faktury - daňového dokladu č. FV 120139 vystaveného dne 21. 11. 2012 soud zjistil, že společnost O [REDACTED] s.r.o. vystavila odběrateli IBS-CZECH Group s.r.o. fakturu na částku 267 389 Kč se splatností dne 1. 12. 2012. Z faktury - daňového dokladu č. FV 120154 vystaveného dne 20. 12. 2012 soud zjistil, že společnost O [REDACTED] s.r.o. vystavila odběrateli IBS-CZECH Group s.r.o. fakturu na

zaplacení částky celkem 470 812 Kč s datem splatnosti 30. 12. 2012. Z faktury - daňového dokladu č. FV 130033 vystaveného dne 6. 6. 2013 soud zjistil, že společnost O [REDACTED] s.r.o. vystavila odběrateli IBS-CZECH Group s.r.o. fakturu na zaplacení částky celkem 82 786 Kč se splatností dne 20. 6. 2013. Z faktury - daňového dokladu č. FV 130034 vystaveného dne 6. 6. 2013 soud zjistil, že společnost O [REDACTED] s.r.o. vystavila odběrateli společnosti IBS-CZECH Group s.r.o. fakturu na zaplacení částky 152 181 Kč se splatností 20. 6. 2013. Z faktury - daňového dokladu č. FV 130035 vystaveného dne 6. 6. 2013 soud zjistil, že společnost O [REDACTED] s.r.o. vystavila odběrateli IBS-CZECH Group s.r.o. fakturu na zaplacení částky celkem 158 472 Kč se splatností dne 20. 6. 2013.

8. Z uznání závazku ze dne 16. 1. 2013 soud zjistil, že společnost IBS-CZECH Group s.r.o. uznala závazky vůči věřiteli společnosti O [REDACTED] s.r.o. ve výši celkem 895 383 Kč. Z předávacích protokolů č. 99121043 a č. 99121042 soud zjistil, že dne 19. 12. 2012 byla ze strany zhotovitele společnosti O [REDACTED] s.r.o. předána objednateli IBS-CZECH Group s.r.o. zakázka č. 99121043 a zakázka č. 99121042.
9. Podle § 3 zákona č. 182/2006 Sb., o úpadku a způsobech jeho řešení (insolvenční zákon) dlužník je v úpadku, jestliže má
 - a) více věřitelů a
 - b) peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a
 - c) tyto závazky není schopen plnit(dále jen "platební neschopnost").

Má se za to, že dlužník není schopen plnit své peněžité závazky, jestliže

- a) zastavil platby podstatné části svých peněžitých závazků, nebo
- b) je neplní po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti, nebo
- c) není možné dosáhnout uspokojení některé ze splatných peněžitých pohledávek vůči dlužníku výkonem rozhodnutí nebo exekucí, nebo
- d) nesplnil povinnost předložit seznamy uvedené v § 104 odst. 1, kterou mu uložil insolvenční soud.

Má se za to, že dlužník, který je podnikatelem a vede účetnictví, je schopen plnit své peněžité závazky, jestliže rozdíl mezi výší jeho splatných peněžitých závazků a výší jeho disponibilních prostředků (dále jen "mezera krytí") stanovený ve výkazu stavu likvidity podle prováděcího právního předpisu představuje méně než desetinu výše jeho splatných peněžitých závazků, anebo pokud výhled vývoje likvidity sestavený podle prováděcího právního předpisu osvědčuje, že mezera krytí klesne v období, na které se výhled vývoje likvidity sestavuje, pod jednu desetinu výše jeho splatných peněžitých závazků. Výkaz stavu likvidity anebo výhled vývoje likvidity musí být sestavené v souladu s požadavky, které stanoví prováděcí právní předpis, auditorem, znalcem nebo osobou, která se zabývá ekonomickým poradenstvím v oblasti insolvencí a restrukturalizací a splňuje požadavky stanovené prováděcím právním předpisem.

Dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou - podnikatelem, je v úpadku i tehdy, je-li předlužen. O předlužení jde tehdy, má-li dlužník více věřitelů a souhrn jeho závazků převyšuje hodnotu jeho majetku. Při stanovení hodnoty dlužníkovy majetku se přihlíží také k další správě jeho majetku, případně k dalšímu provozování jeho podniku, lze-li se zřetelem ke všem okolnostem důvodně předpokládat, že dlužník bude moci ve správě majetku nebo v provozu podniku pokračovat.

10. Podle § 98 insolvenčního zákona dlužník, který je právnickou osobou nebo fyzickou osobou-podnikatelem, je povinen podat insolvenční návrh bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku ve formě platební neschopnosti. Dlužník, který je právnickou osobou v likvidaci, je povinen podat insolvenční návrh také bez zbytečného odkladu poté, co se dozvěděl nebo při náležité pečlivosti měl dozvědět o svém úpadku ve formě předlužení. Povinnost podat insolvenční návrh má dlužník i tehdy, byl-li pravomocně zastaven výkon rozhodnutí prodejem jeho podniku nebo exekuce podle zvláštního právního předpisu proto, že cena majetku náležejícího k podniku nepřevyšuje výši závazků náležejících k podniku; to neplatí, má-li dlužník ještě jiný podnik (odstavec 1). Povinnost podle odstavce 1 mají i zákonní zástupci dlužníka a jeho statutární orgán a likvidátor dlužníka, který je právnickou osobou v likvidaci. Je-li těchto osob více a jsou-li oprávněny jednat jménem dlužníka samostatně, má tuto povinnost každá z nich. Insolvenční návrh podávají jménem dlužníka (odstavec 2). Povinnost podat insolvenční návrh podle odstavců 1 a 2 není splněna, bylo-li řízení o insolvenčním návrhu vinou navrhovatele zastaveno nebo byl-li jeho insolvenční návrh odmítnut (odstavec 3).
11. Podle § 99 IZ osoba, která v rozporu s ustanovením § 98 nepodala insolvenční návrh, odpovídá věřiteli za škodu nebo jinou újmu, kterou způsobí porušením této povinnosti. Škoda nebo jiná újma podle odstavce 1 spočívá v rozdílu mezi v insolvenčním řízení zjištěnou výší pohledávky přihlášené věřitelem k uspokojení a částkou, kterou věřitel v insolvenčním řízení na uspokojení této pohledávky obdržel. Osoba uvedená v odstavci 1 se odpovědnosti za škodu nebo jinou újmu podle odstavce 2 zproští, jen prokáže-li, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené věřitelem v insolvenčním řízení, nebo že tuto povinnost nesplnila vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na její vůli a které nemohla odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které lze po ní spravedlivě požadovat.
12. Podle § 1970 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, v platném znění, po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Podle § 1 nařízení vlády č. 142/1998 Sb., kterým se stanoví výše úroků z prodlení a poplatku z prodlení podle občanského zákoníku a kterým se stanoví minimální výše nákladů spojených s uplatňováním pohledávky, výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro poslední den kalendářního pololetí, které předchází kalendářnímu pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o osm procentních bodů. Podle § 1958 odst. 2 občanského zákoníku neujednají-li strany, kdy má dlužník splnit dluh, může věřitel požadovat plnění ihned a dlužník je poté povinen splnit bez zbytečného odkladu.
13. Soud na základě provedeného dokazování dospěl k takovému skutkovému závěru: Žalobce objednal objednávkou č. 99121221 ze dne 12. 11. 2012 u společnosti dodávku oken včetně jejich montáže pro stavbu na adrese [redacted]. Společnost, jejímiž jednatelem v tuto dobu byli všichni žalovaní s tím, že způsob jednání za společnost byla upravena tak, že za společností jedná samostatně jednatel, objednávkou žalobce akceptovala a vystavila zálohovou fakturu č. FZV 12138 ze dne 14. 11. 2012 a žalobce na ni plnil částku 482 213 Kč. Společnost avšak žalobci nedodala žádné plnění, přijatou zálohu nevrátila (uvedené skutečnosti žádný z účastníků nerozpоровat a jsou rovněž prokázány nepopřením této pohledávky v rámci insolvenčního řízení Společnosti). Soud dále na základě provedeného dokazování má za prokázané, že Společnost byla v úpadku k datu 15. 3 2012, kdy jak vyplývá z údajů podaných samotnou Společností v rámci insolvenčního řízení měla

Společnost více věřitelů, peněžité závazky po dobu delší 30 dnů po lhůtě splatnosti a tyto závazky nebyla schopna plnit, neboť je neplnila po dobu delší 3 měsíců po lhůtě splatnosti. Jedná se o závazky společnosti REHAU, s.r.o., R[REDACTED] V[REDACTED] a Expert tec, s.r.o.

14. Je-li insolvenční řízení vinou navrhovatele zastaveno nebo je-li insolvenční návrh odmítnut, není povinnost podat insolvenční návrh splněna. Proto ani podáním insolvenčního návrhu ze dne 7. 8. 2013., kdy však z důvodu nezaplacení zálohy na náklady insolvenčního řízení bylo řízení zastaveno, žalovaní tuto povinnost nesplnili. Uvedenou povinnost žalovaní měli již před přijetím zálohy na objednávku žalobce na základě zaplacené zálohy podle zálohové faktury dlužníka č. FZV 12138 ze dne 14. 11. 2012. Tedy pokud by žalovaní splnili povinnost podat insolvenční návrh v uvedené době, ke škodě žalobci by nedošlo. Lze si jen těžko představit, že by žalobce měl zájem na zakázce u společnosti, která je v úpadku. Ani obrana žalovaných, že předpokládali s ohledem na uzavřenou smlouvu se společností IBS-CZECH Group s.r.o. není relevantní. Prvně soud uzavřel, že Společnost byla v úpadku již před uzavřením této smlouvy a za druhé se nejedná o liberační důvod, pro který by se žalovaní zprostili jejich odpovědnosti dle § 99 odst. 2 IZ. Odpovědnost za škodu dle § 99 IZ je objektivní a liberační důvody se vztahují pouze na prokázání, že porušení povinnosti podat insolvenční návrh nemělo vliv na rozsah částky určené k uspokojení pohledávky přihlášené žalobcem v insolvenčním řízení. Soud konstatuje, že porušení povinnosti žalovanými na rozsah škody vliv mělo, neboť pokud by žalovaní svoji povinnost neporušili, k objednávce žalobce a zaplacení zálohy na ni by nedošlo. Ani druhý liberační důvod se v projednávané věci neuplatní (tedy že žalovaní povinnost nesplnili vzhledem ke skutečnostem, které nastaly nezávisle na jejich vůli a které nemohli odvrátit ani při vynaložení veškerého úsilí, které po nich lze spravedlivě požadovat). Žalovaní, jakožto jednatele Společnosti by měli mít stálý přehled o hodnotě majetku Společnosti, o jeho likviditě, dlužích a o splatnosti těchto dluhů, resp. vymožitelnosti a dlužích, o kterých museli naproti tomu vždy předpokládat, že budou uhrazeny v plné výši, a to i v případě, že o nich povede spor až do doby jejich vyřešení. Žalovaní tak měli vědět o úpadku Společnosti k datu minimálně 15. 3. 2012 a měli tak povinnost podat insolvenční návrh. Na tom nic nemění uzavření smlouvy se společností IBS-CZECH Group s.r.o., neboť ta byla uzavřena v době, kdy společnost již v úpadku byla. Soud tak dospěl k závěru, že žalovaní svoji povinnost podat insolvenční návrh za Společnost nesplnili a odpovídají tak za škodu, která žalobci v důsledku toho vznikla. Vzhledem k tomu, že žalobce nevyzval žalované k plnění dříve, než podáním žaloby, mají žalovaní tuto povinnost ode dne následujícího od doručení výzvy žalobce k plnění, tedy žalovaný 1), 2) od 31. 5. 2017, žalovaný 3) od 10. 6. 2017 a žalovaná 4) od 27. 7. 2017, tedy následující den po doručení žaloby. Ve zbytku požadavku žalobce na zaplacení úroků z prodlení od 30. 7. 2017 do následujícího dne po doručení žalob jednotlivým žalovaným soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
15. Ohledně nákladů řízení soud rozhodl dle 142a odst. 1 o.s.ř. tak že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce soudu nepředložil výzvu k plnění zaslano nejmeně 7 dnů před podáním návrhu na zahájení řízení žalovaným a neshledal v projednávané věci žádné důvody hodné zvláštního zřetele, které by dle odst. 2 cit. ustanovení odůvodňovaly přiznání nákladů řízení úspěšnému žalobci. K odkazu žalobce na rozhodnutí Nejvyššího soudu sp. zn. 29 Cdo 506/2015 a sp. zn. 29 Cdo 4388/2013, soud dodává, že v projednávané věci není uvedené rozhodnutí relevantní. Žalobce požaduje po žalovaných, jakožto jednatele Společnosti náhradu škody mu způsobenou porušením povinnosti dané žalovaným zákonem. Soudu však nepředložil a ani netvrdil, že by žalované vyzval k dobrovolnému plnění, popř. že by s žalovanými jednal. Pouze žalobce argumentoval zasláním výzvy Společnosti, avšak nikoliv uplatnění práva a výzvy k plnění žalovaným. Právě s ohledem na povahu uplatněné pohledávky – náhradu škody, soud má zato, že výzva

k dobrovolnému plnění je na místě. Nic na této věci nemění ani stanovisko žalovaných k žalobě a nelze jim upírat právo se nároku žalobce bránit. Žalovaní se po doručení žaloby k této bezodkladně vyjádřili. Ze všech těchto důvodů má soud za to, že právo žalobce na náhradu nákladů řízení není dáno.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím Krajského soudu v Praze, se sídlem nám. Kinských č. 5, 150 75 Praha 5.

Nesplní-li povinný dobrovolně svoji povinnost uloženou mu tímto rozhodnutím, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí nebo návrh na nařízení exekuce.

Praha 19. ledna 2018

Mgr. Pavla Peltrámová, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje Martina Kuceková.